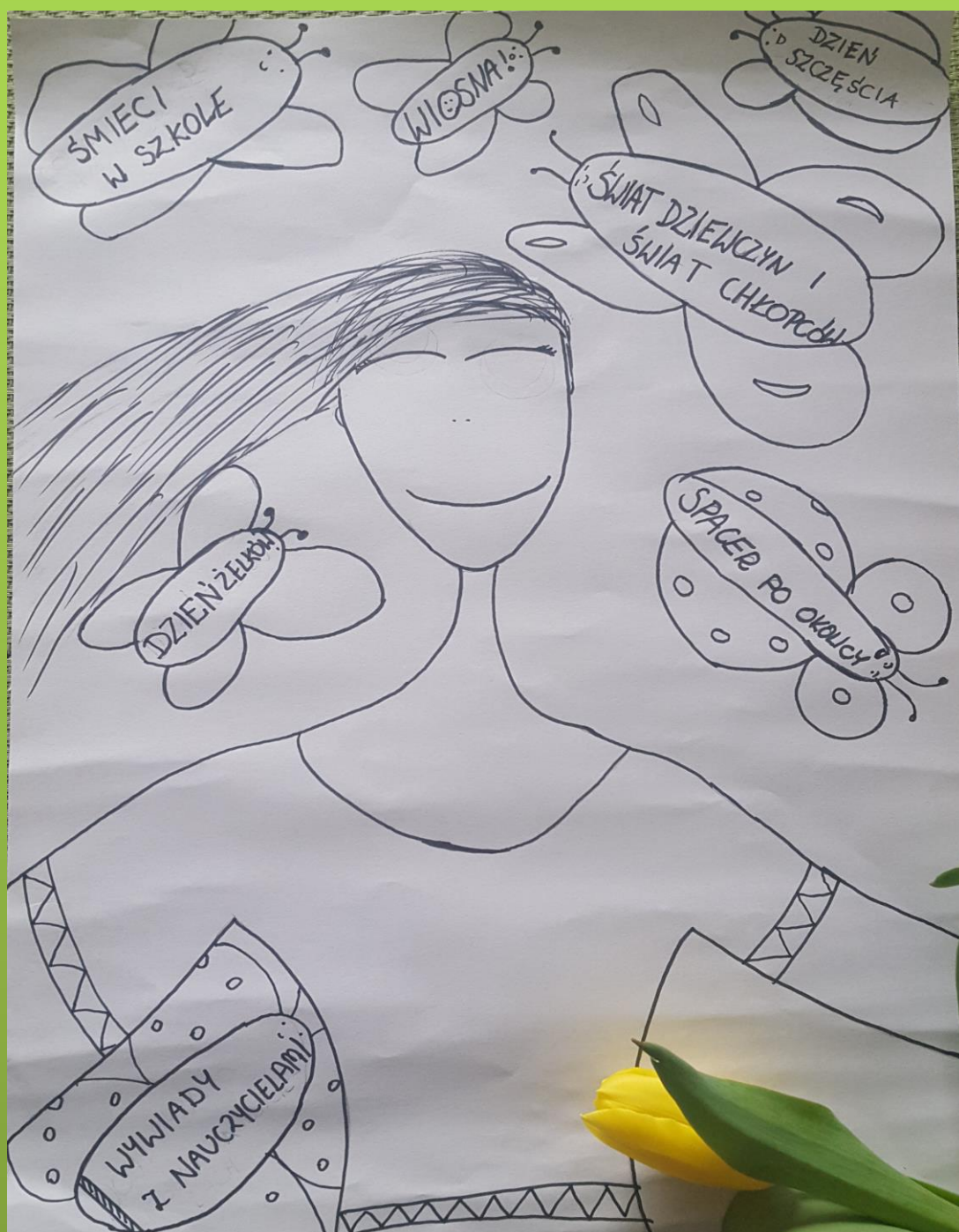

Dwudziestka News

Szkolna gazetka SP nr 20
im. Orła Białego we Wrocławiu
Nr 6/2017/2018
14 marca 2018 r.

Drogie Czytelniczki! Drodzy Czytelnicy!

Przed Wami szósty w tym roku szkolnym numer gazetki. Tym razem mamy okładkę dla kreatywnych - kolorowanek. Poza tym w numerze znajdziecie obszerny artykuł o różnicach między płciami, przeczytacie o tym, co można znaleźć na podłodze (i na suficie) w szkole.

Czekamy już na wiosnę, więc przedstawiamy Wam kilka wiosennych wierszy i możliwość spaceru po Karłowicach.

Zapraszamy do lektury!

Podczas tego wydarzenia Dyrektor wręczył dyplomy za wzorowe zachowanie i nagrody dla laureatów różnych konkursów.

Apel umiliły występy starszych i młodszych dzieci. Posłuchaliśmy ciekawych i pouczających piosenek oraz wierszy.

Dominika Górna

Aktualności

Apel motywacyjny

Apel motywacyjny odbywa się co roku po zakończeniu I semestru. Jego celem jest nagrodzenie uczniów, którzy wyróżniają się wzorowym zachowaniem.

W tym roku uroczystość miała miejsce 22 lutego na dużej sali gimnastycznej, a, z powodu dużej ilości uczniów, klasy zostały podzielone na kilka grup.

Pokaz gry w koszykówkę

14 lutego 2018 w naszej szkole odbył się pokaz koszykówki w wykonaniu Reprezentacji Dziewcząt Klubu Sportowego Śleza Wrocław. Pokaz skierowany był do uczniów oddziałów zerowych oraz klas I-III.

Szkolny konkurs recytatorski

W dniu 19.02.2018r. w naszej szkole odbyły się eliminacje dla klas trzecich do Rejonowego Konkursu Recytatorskiego.

Oto zwycięzcy:

I miejsce: Maja Siejko, kl. 3F i
Martyna Miksiewicz, kl. 3B
II miejsce: Paweł Szulc, kl. 3H
III miejsce: Gustaw Borgosz, kl.
3C i Kajetan Lenik, kl. 3B

Natomiast 14.02.2018r. w naszej szkole odbył się Szkolny Konkurs Recytatorski kierowany do uczniów klas 4-6.

Oto zwycięzcy:

I miejsce: Klaudia Szuwart kl.
5a, Jakub Bednarski kl. 5c
II miejsce: Emilia Wnuk kl. 5c
III miejsce: Sara Bułkowska kl.
4h, Konstancja Rubin kl. 4g

Pasowanie na czytelnika

1 lutego odbyło się pasowanie na czytelnika klas pierwszych. Oby Pierwszaczki dużo czytały!

Pokaz gry na wózkach inwalidzkich

15 lutego 2018 w naszej szkole koszykarze z Klubu Start Wrocław zaprezentowali uczniom klas starszych pokaz gry w koszykówkę na wózkach, który zrobił na naszych uczniach ogromne wrażenie.

Materiały ze strony:
<http://www.sp20.wroc.pl>

Historia Dnia Kobiet

Za pierwowzór Dnia Kobiet przyjąć można obchodzone w starożytnym Rzymie Matronalia. Było to święto przypadające na pierwszy tydzień marca, związane z początkiem nowego roku, macierzyństwem i płodnością.

Początki Międzynarodowego Dnia Kobiet wywodzą się z ruchów robotniczych w Ameryce Północnej i Europie. Pierwsze obchody Narodowego Dnia Kobiet odbyły się 28 lutego 1909 r. w Stanach Zjednoczonych.

Demonstracja sufrażystek * w Nowym Jorku, 6 maja 1912 r.

W 1910 roku Międzynarodówka Socjalistyczna w Kopenhadze ustanowiła obchodzony na całym świecie Dzień Kobiet, który służyć miał krzewieniu idei praw kobiet oraz budowaniu społecznego wsparcia dla powszechnych praw wyborczych dla kobiet.

19 marca 1911 roku po raz pierwszy Międzynarodowy Dzień Kobiet obchodzono w Austrii, Danii, Niemczech i Szwajcarii. Domagano się prawa kobiet do głosowania i obejmowania stanowisk publicznych, praw kobiet do pracy i szkoleń zawodowych oraz zaprzestania dyskryminacji w miejscu pracy.

Dzień Kobiet ósmego marca zaczęto obchodzić w Rosji, było to tam święto państwowe.

W Polsce święto to było popularne w okresie PRL-u. Najczęściej kobiety dostawały wtedy goździki i (jeśli udało się kupić) - rajstopy.

*Sufrażystki - kobiety walczące o prawa wyborcze dla kobiet w XIX i XX w.

Tekst przygotowały

Julia Kobani, Wiktoria Idzikowska, 4G

W oparciu o stronę:

<https://pl.wikipedia.org>

Świat chłopaków vs świat dziewczyn

Za nami Dzień Kobiet i Dzień Mężczyzn, dlatego tematem miesiąca są rozważania o podobieństwach i różnicach między płciami.

Męski punkt widzenia

Na pewno większość z was słyszała powiedzenie „Kobiety są z Wenus, a mężczyźni - z Marsa” i muszę powiedzieć, że coś w tym jest. Zaczniemy może od ulubionego słowa kobiet - „Nic”

Możecie pytać kobietę o wszystko:

-Coś się stało?

-Nic

-O co ci chodzi?

-O nic

Aż w końcu:

-Co chcesz na walentynki?

-Nic

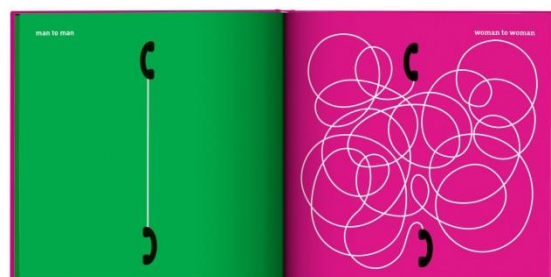
Z kolorami też nie jest kolorowo. Nie rozumiem, jak kobiety zapamiętują te wszystkie nazwy kolorów! Dla mnie zielony to zielony, a nie pistacjowy, limonkowy, liściasty, jaskrawy czy butelkowy. Po co tak utrudniać sobie życie?

Trzecia rzecz - kobiece „domyśl

się”. Jeżeli kobieta czegoś od nas chce, to nie powie nam tego po prostu, ale będzie się dąsała tak jakby mężczyźni byli jasnowidzami.

Muszę jednak przyznać, że mężczyźni też nie są idealni, ale, pamiętajcie, Drogie Panie, jak mnie o coś poprosicie, to w końcu to zrobię, nie trzeba mi tego przypominać co pół roku :)

Witek, 4D

Niby podobne, a tak niewiele je łączy. Dziewczyny mają wiele problemów, które dla chłopców zdają się mieć proste rozwiązanie, np. poranny dylemat dotyczący ubrań.

Słowo „ narzekanie” nie jest tak naprawdę rodzaju nijakiego lecz... żeńskiego. Mała plamka na koszulce, zbyt duże zachmurzenie, źle układające się włosy potrafią zepsuć dziewczynom humor na cały dzień. Z chłopakami jest inaczej:

potrafią oddzielać rzeczy dla nich ważne od błahych. Zasada jest prosta: im bliżej sportu i techniki, tym rzecz nabiera większej wartości.

Mówi się, że „ mężczyźni są z Marsa a kobiety z Wenus”. Chociaż czasami mężczyźni mają wrażenie, że dzieli ich od kobiet jeszcze więcej, w rzeczywistości te dwa różne światy przyciągają się, zgodnie z prawami fizyki, a może po prostu zgodnie z prawami natury.

Łukasz Ochalik, 7A

Cechą charakterystyczną dla dziewczyn często jest wrażliwość i perfekcjonizm. Kobiety uwielbiają zakupy i dbają o wygląd, ale znajdują się mężczyźni, którzy również cenią sobie te wartości. Wielu chłopców bardzo lubi grać w piłkę np. nożną i w gry komputerowe, ale nie jest to reguła, ponieważ są osoby, które za tym nie przepadają.

Można zauważyć, że zarówno u chłopców, jak i u dziewczyn panuje hierarchia.

Typowe wśród chłopców są bójki, a wśród dziewczyn kłótnie roztrząsane przez kilka dni. Dla obydwu płci bardzo ważną rzeczą (bez której nie wyobrażają sobie życia) jest telefon. Mimo wielu różnic, bez problemu możemy się dogadywać. Najważniejsze, żeby pamiętać, że każdy jest inny!

Jan Dobrosz, 6A

Kobięcy punkt widzenia

Większość z nas trzyma się w grupach podzielonych przeważnie ze względu na płeć. Jednak czy ktoś z Was głębiej zastanawiał się, dlaczego tak jest? Przecież każdy z nas jest zbudowany ze szkieletu, mięśni, narządów, skóry itd. Dlaczego więc nie jesteśmy identyczni? Myśląc stereotypami, da się zauważyć podział już od dziecka. Mali chłopcy zazwyczaj zajmują się grami komputerowymi, zabawą autkami czy kopaniem piłki z własnym tatą, zaś dziewczynki

wolą śpiewać, tańczyć czy bawić się lalkami z koleżanką. Z biegiem czasu zaczynamy się interesować różnymi zajęciami, gdzie ponownie dochodzi do selekcji towarzystwa. Podczas rozwoju swojej tożsamości różnice ponownie zaczynają się wyłaniać. Mamy różne fazy, jedne zaczynają się od ciągnięcia za warkocz, przez wyśmiewanie, aż do afiszowania się posiadanymi umiejętnościami.

Przechadzając się po naszej szkole, ujrzałam dwie grupki osób czekających na lekcje, jednak była to jedna klasa. Co zaobserwowałam i dlaczego do tego nawiązuję? Moim oczom ukazała się właśnie owa kategoryzacja - podział na chłopców i dziewczynki. Pozwoliłam sobie zapytać jedną z uczennic, dlaczego dziewczynki nie siedzą ze swoimi kolegami. Dziewczynka sama nie podała mi konkretnego powodu. Wraz ze swoimi koleżankami uznała chłopców za zwyczajnie innych niż one, po czym dowiedziałam się, że z większością z nich nie zamieniła jeszcze ani jednego zdania.

Ciekawi mnie temat klasyfikacji, do której dochodzi

na porządku dziennym zupełnie nieświadomie. A Wy, jakie macie do tego podejście?

Julia Sułek, 7B

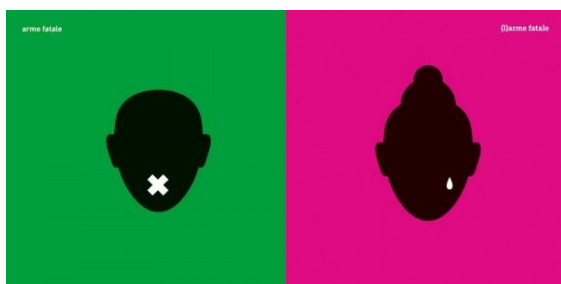

Świat dziewczyn i chłopców różni się pod wieloma względami. Dziewczyny są bardziej wrażliwe i mniej odporne na niemiłe komentarze. Chłopcy wręcz przeciwnie, są silni i dają sobie radę w różnych sytuacjach. Wyzywają się dla przyjemności. Dziewczyny umieją rozmawiać ze swoimi przyjaciółkami nawet cały dzień, gdy chłopcy biją się i grają w gry komputerowe. Zarówno dziewczęta, jak i chłopcy uwielbiamy używać telefonu. To jedna z niewielu rzeczy, która nas łączy.

Martyna Mausolf, Katarzyna Bondyra, 6A

Różnicę między chłopcem a dziewczyną widać już w pierwszych dniach życia. Zazwyczaj chłopcy jako

niemowlęta są bardziej marudni niż dziewczynki, częściej płaczą. Później różnicę widać w wyborze zabawek przez dzieci. Chłopcy wybierają samochody, żołnierzyki czy czołgi, dziewczynki natomiast wolą pluszaki, lalki i figurki. Dziewczynki marzą, aby zostać wróżką lub księżniczką, chłopcy - strażakiem, policjantem czy superbohaterem.

Zazwyczaj przyjaźnie między dziewczynami są mniej trwałe niż między chłopakami. W świecie tych pierwszych kłótnie, obrażanie i zazdrość zdarzają się częściej. Kiedy kobieta wychodzi za mąż, mężczyzna staje się głową rodziny. Dba o nią i o jej otrzymanie. Kobieta zwykle wychowuje dzieci oraz dba o dom.

To, co napisałam pozwala stwierdzić, że świat dziewczyn znacznie różni się od świata chłopców. Jednak te dwa,

odmienne światy współgrają ze sobą, dzięki czemu tworzą społeczeństwo.

Sonia Trznadłowska, 7A

Każdy jest inny, każdy lubi coś innego. Dlatego trudno tak jednoznacznie określić różnice między światem dziewcząt a światem chłopców.

Tym, co łączy te dwa światy, jest fakt, że są one kreowane według zainteresowań i pasji, z czasem pojawia też bagaż wspomnień, przeżyć oraz odczuć. Duży wpływ na osobowość człowieka ma także to, jak jesteśmy wrażliwi. Myślę, że chłopcy częściej porównują swoje osiągnięcia do osiągnięć innych, choć i dziewczyny tak robią, ale w innych tematach.

Dziewczyny świadomie tworzą paradoksy i często trudno się z nimi dogadać (oczywiście nie dotyczy to każdej dziewczyny). Z chłopakami jest łatwiej, gdyż są bardziej bezpośredni i nie używają tak charakterystycznego dla dziewczyn zwrotu „domyśl się” - który skutecznie utrudnia konwersację.

Uważam, że, pomimo znacznych różnic w zachowaniu i myśleniu obu

płci, gdy przyjmie się rolę obserwatora, można zauważyć, że w wielu sytuacjach oba światy, dziewcząt i chłopców, są podobne.

Wiktoria Sikorska, 7C

Grafiki dotyczące stereotypów*
płci są autorstwa Yang Liu.
O artystce przeczytacie na
stronie:
<http://www.yangliudesign.com>

*- stereotyp to funkcjonujący w świadomości społecznej uproszczony i zabarwiony wartościująco obraz rzeczywistości (www.sjp.pwn.pl). Najczęściej od dzieciństwa słyszymy, że dziewczynkom wypada to, chłopcom tamto – to są właśnie stereotypy.
M.B.

Fraszki

Kobiety są jak zmienne
algebraiczne w matematyce.
Nie wiadomo, co jutro będzie,
więc cieszymy się nimi wszędzie.

Różne rzeczy kosmetyczne,
Czasem miłe, sympatyczne,
Czasem wredne, kłopotliwe,
Z koleżankami gadatliwe.

Na górze róże,
Na dole fiołki,
Dziewczyny nasze
To piękne aniołki.

Chłopcy fajni są,
Nieźłą wyobraźnię mają,
Choć czasami nie ogarniają,
Warto z nimi się zadawać,
Bo może być świetna zabawa!

Niby dużo siły mają,
Niby motoryzację kochają,
A w Dzień Kobiet prezenty dają
I nasze marzenia spełniają.

Fraszki napisali uczniowie
i uczennice klasy 7A.

Kącik literacki

Spotkanie z Łucją

Wczesnie rano wybrałam się na konną przejażdżkę, żeby potrenować strzelanie z łuku w galopie. Tym razem pojechałam w stronę Narnii. Wypuściłam strzałę w kierunku drzewa, zza którego niespodziewanie wyszła dziewczyna.

- Uważaj, co robisz! - krzyknęła nieznajoma.

- Przepraszam, nie spodziewałam się tu nikogo.

Nieznajoma podeszła do mnie, a ja zsiadłam z konia, żeby z nią porozmawiać.

- Kim jesteś? - spytała dziewczyna.

- Jestem Nellas. A ty?

- Mam na imię Łucja - odpowiedziała - Jestem jednym z władców tej krainy. A ty nie wyglądasz na człowieka, skąd pochodzisz?

- Jestem elfką, pochodzę z Archenlandii - odparłam. Zauważyłam zaciekawienie na twarzy Łucji.

- Miło cię poznać, Nellas, nigdy jeszcze nie spotkałam elfa w Narnii.

- Rzeczywiście, rzadko zapuszczamy się w te strony -

wyjaśniłam - Słyszałam, że jakiś czas temu w Narnii była duża wojna. Czy teraz jest tu bezpiecznie?

- O tak, nie masz się czego obawiać - uspokoiła mnie Łucja. - Pokonaliśmy Białą Czarownicę już wiele lat temu. Prowadził nas mój brat Piotr. Pomagał nam Aslan i wielu mieszkańców Narnii. - Po chwili zawahania Łucja dodała z wyrzutem - Nie przypominam sobie jednak udziału elfów w tej bitwie. Po czyjej jesteście stronie?

- My elfy - odparłam spokojnie - nie mieszkamy się w sprawy ludzi. Od kilku tysięcy lat żyjemy spokojnie w Archenlandii. Chciałabym, żebyś nasze spotkanie zachowała w tajemnicy i nie opowiadała o nas nikomu. Obawiam się, że muszę już wracać.

- Szanuję twoją prywatność, aczkolwiek przykro mi, że elfy nie chcą się zaprzyjaźnić z ludźmi - zmartwiła się Łucja.

Łucja wydawała się miłą i przyjazną, ale naprawdę robiło się już późno i musiałam wracać. Być może jeszcze kiedyś ją odwiedzę.

- Żegnaj! - wsiadłam na konia i pojechałam na południe.

Natalia Jasińska, 4e

Opowiadanie powstało jako zadanie domowe na temat: „Moje spotkanie z wybranym bohaterem z Narnii”.

Kiedy nauczyciel był uczniem...

Zaczynamy nowy cykl wywiadów z naszymi nauczycielami. Opowiedzą o tym, jakimi uczniami byli w szkole.

Wspomnienia siostry Alicji

1. Kiedy byłam małą, lubiłam szkołę, ponieważ tam spotykałam się z koleżankami oraz były ciekawe lekcje przyrody i wymagające lekcje matematyki. Nie lubiłam sprawdzianów ani tych lekcji, które były zbyt łatwe.

2. Najlepiej wspominam moją szkołę liceum ogólnokształcące, ponieważ tam spotkałam wielu nauczycieli z pasją, którzy potrafili mnie zadziwić swoim entuzjazmem i bardzo wiele nauczyć. Również w mojej klasie panowała przyjazna atmosfera-gdy ktoś miał trudności z jakimś przedmiotem udzielaliśmy sobie nawzajem korepetycji przyjacielskich.

3. Moim ulubionym przedmiotem była biologia, zwłaszcza genetyka.

Siostra Alicja

4. Jako dziecko chciałam zostać najpierw kucharką, bo uwielbiałam zabawy w kuchni (i jeść różne smakołyki), a później przedszkolanką, ponieważ dużo radości sprawiały mi zabawy z młodszym rodzeństwem oraz sąsiadami.

5. Moja rada dla uczniów „Odkryj swoją pasję i rozwijaj ją”

Wspomnienia pani Ewy Samborskiej - Wcisło

1. Kiedy byłam małą, lubiłam szkołę, ponieważ było w niej ciekawie. Lubiłam spędzać czas z koleżankami i kolegami z klasy. Nie było wtedy dostępności do komputera, telefonu, więc w domu było nudno.

2. Najlepiej wspominam moją szkołę podstawową, ponieważ

przyjaźnie zawarte na tym etapie trwają do dziś.

3. Moimi ulubionymi przedmiotami były: wychowanie fizyczne oraz język polski.

Pani Ewa Samborska- Wcisło

4. Jako dziecko chciałam zostać piosenkarką - jak większość dziewczyn. Śpiewałyśmy, używając szczotki jako mikrofonu, ale z czasem zapragnęłam zostać policjantką i ten pomysł utrzymywał się długo.

5. Moja rada dla uczniów: Bądź aktywna/y, a pozostanie Ci dużo wspomnień. Poza tym śmiej się dużo, bo, gdy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat!

Śmieci w szkole

Niedopatrzenie sprzątających, czy złośliwość uczniów?

Na szkolnych korytarzach można dostrzec coraz więcej śmieci. Czy to celowe działanie uczniów?

Przeprowadzając wywiad z kilkoma osobami, chciałam się dowiedzieć, co oni o tym sądzą. A oto części wywiadów:

Wywiad 1

-Uważasz, że w szkole są śmieci przez nieuwagę sprzątających czy złośliwość uczniów?

- Moim zdaniem, dzieje się tak przez złośliwość niektórych uczniów.

- Czy kiedyś śmieciłaś ?

- Nie!

- Czy widziałaś, jak ktoś śmieci?

- Nie, nie widziałam.

- Czy denerwują Cię śmieci na korytarzach?

- Zależy od tego, ile ich jest.

- Czy żal ci jest pań sprzątających?

- Nie.

- Jakie klasy według Ciebie najbardziej śmiecą?

- Wszystkie śmiecą tak samo.

Wywiad 2

- Czy nasze korytarze są brudne?

- Tak, szczególnie popołudniu.

- Według ciebie, powinniśmy coś z tym zrobić?
- Tak.

Szukając odpowiedzi na pytanie, skąd bierze się tyle śmieci, zaczęłam rozglądać się po salach, korytarzach. Znalazłam między innymi kulki plasteliny na suficie, gumy do żucia pod ławkami, papierki wepchnięte w obudowy kaloryferów i wiele innych śmieci. Dlatego bardzo prosimy nie śmiecić, przez to panie sprzątające mają więcej na głowie, a na korytarzach robi się brudno. Przecież nikt nie chce przebywać wśród śmieci. Prawda? Proszę więc się zastanowić i nie śmiecić!

Zuzanna Ciszek, 4E

PS W ubiegły piątek rano, na drugim piętrze szkoły, ktoś rozsypał chrupki. Na szczęście w szkole jest monitoring - winnego znajdziemy.
M.B.

Wiosna w poezji

Maria Konopnicka
Powitanie wiosny

Leci pliszka
spod kamyczka:
- Jak się macie dzieci!
Już przybyła
wiosna miła,
już słońeczko świeci!

Poszły rzeki w
świat daleki,
płyną het - do morza;
A ja śpiemam,
a ja lecę,
gdzie ta ranna zorza!

Ewa Szelburg-Zarembina
Wiosna idzie!

Przyleciały skowroneczki
z radosną nowiną,
zaśpiewały, zawołały
ponad ozimną:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
śniegi w polu giną!

Przyleciały bocianiska
w bielutkich kapotach,
klekotały, ogłaszały
na wysokich płotach:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
po łąkowych błotach!

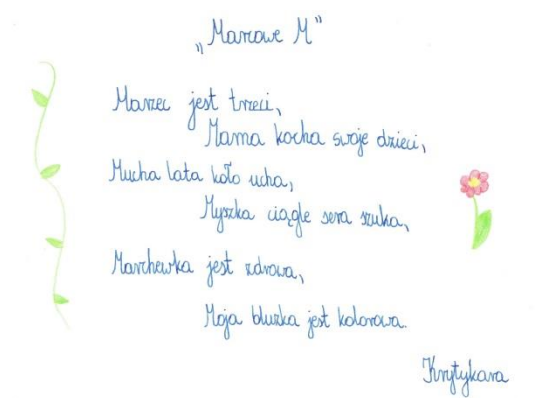
Przyleciały jaskółeczki
kołem kołujące,
figlowały, świergotały
radośnie krzyczące:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
prowadzi ją słońce.

Zielone sukienki.

Przycicha swawolnie,
Na trawę się kładzie
I czeka na księżyc
Zapłątany w sadzie.

Wybór wierszy oraz rysunek
Zuza Kapłon, 4E

Wanda Chotomska Krokusy

Cóż to za tort śniegowy
pełen liliowych świeczek
To krokusy zakwitły
na urodziny owieczek.

Leopold Staff Maj

Po złotej pogodzie
Majowej i bzowej
Powoli zapada
Zmierzch także majowy.

Obudził się wietrzyk
Łagodny i miękki
I brzozom podnosi

Spacer po Karłowicach

Mieszkam na Karłowicach od
urodzenia. To bardzo ładna
i zielona dzielnica. W okolicy,
której mieszkam, jest bardzo
dużo ulic nazwanych od polskich
pisarzy i poetów, np. ul. Jana
Brzechwy, którego doskonale
znacie z „Akademii Pana Kleksa”
lub ul. Marii Konopnickiej, autorki
„Stefka Burczymuchy”.

Naszą przygodę rozpoczniemy od wieży ciśnień - to piękna, wysoka budowla z 1915r. mająca 46m wysokości, wyróżniająca się wśród domków jednorodzinnych.

Stąd prostą drogą, al. Jana Kasprowicza, dojdziemy do parku Jana Kasprowicza, w którym znajdują się: plac zabaw dla dzieci, liczne polany, górka oraz ścieżki rowerowe.

Z parku wchodzimy na wały, gdzie roztacza się widok na rzekę Odrę. Po lewej stronie widzimy most kolejowy i tuż za nim Mosty Warszawskie, my kierujemy się w prawą stronę w kierunku Mostu Trzebnickiego.

W połowie drogi po prawej stronie widzimy nowy plac zabaw wraz z siłownią „pod chmurką” oraz boiskiem sportowym.

Tuż za nim Kościół Św. Antoniego - piękna świątynia wybudowana w końcu XIX wieku. Posiada dwie wysokie wieże. Obok Kościoła znajduje się Klasztor Franciszkanów.

Idąc dalej w kierunku mostu, schodzimy z wałów przeciwpowodziowych i dochodzimy do ul. Zawalnej, gdzie mieści się najlepsza lodziarnia w mieście, zachęcam Was do wybrania się na najpyszniejsze lody we Wrocławiu ;D

Jula B.

PS Kiedy ostatnio byłeś/ byłaś na rodzinnym spacerze?
M.B.

Muzyka łagodzi obyczaje

Według mnie muzyka jest bardzo potrzebna, np. gdy jestem zdenerwowana, włączam muzykę energiczną, gdy się stresuję włączam muzykę spokojną, a dla przyjemności włączam sobie Sylwię Lipkę :)

Według mojej mamy, muzyka jest nieodłącznym elementem życia. Pomaga się zrelaksować, rozładować negatywne emocje. A dobry koncertu na żywo to prawdziwa uczta dla ducha i ucha :-).

Zdaniem mojego taty muzyka jest potrzebna, bo poprawia nastrój i urozmaica dzień.

Często utożsamiamy się w życiu z naszymi muzycznymi idolami, np.

tak samo się ubieramy, zachowujemy, mamy podobne fryzury.

Muzyka aktywuje określone obszary mózgu, które odpowiadają za ruch, planowanie, uwagę, naukę i pamięć. Muzyka uwalnia związek chemiczny zwany dopaminą. Dopamina poprawia nam nastrój i zmniejsza nerwowość. Dopamina sprawia, że jesteśmy zrelaksowani i mamy ochotę działać. Muzyka uśmierza ból. Pacjenci słuchający muzyki przed, w trakcie albo po zabiegu odczuwają mniejszy ból, a chirurdzy są bardziej efektywni w pracy. Muzyka wyzwała w ludziach chęć pomagania innym, miłość, radość, szczęście i wiele innych pozytywnych emocji. Pomaga także skoncentrować się w pracy. Odpowiednio dobrana muzyka pomaga też dzieciom chorym na epilepsję i na ADHD.

Z pewnością muzyka łagodzi obyczaje.

Tekst oraz rysunek
Kornelia Stasiak, 4E

Dzień Szczęścia

20 marca obchodzimy Międzynarodowych Dzień Szczęścia. Z tej okazji Iga zapytała kilka osób, co dla nich jest szczęściem.

Szczęście jest ważnym aspektem życia człowieka. Dla mnie największym szczęściem jest spędzenia czasu z moją córką.

Tata

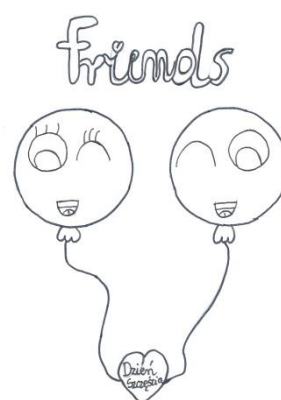
Dla mnie szczęście jest wtedy, kiedy mogę przywitać w domu wszystkie moje dzieci i wnuki.

Babcia

Dla mnie szczęściem jest zabawa z koleżankami i kolegami. Ważnym elementem szczęścia jest atmosfera panująca w domu.

Koleżanka

Według mnie, szczęście jest dla człowieka bardzo ważne, choć dla każdego coś innego znaczy.

Wypowiedzi zebrała i rysunek wykonała
Iga Nowak, 4D

28 marca obchodzimy Dzień Żelków z tej okazji Natalia Jasińska z 4E przygotowała dla Was komiks

Może w szkole jest ktoś, kto narysuje komiks do następnej gazetki?

Na kole dziennikarskim...

Nagle...

O nie!!! To wielu pożeracze żelków zwani dziećmi! Wszyscy zginiemy!

Nieco później...

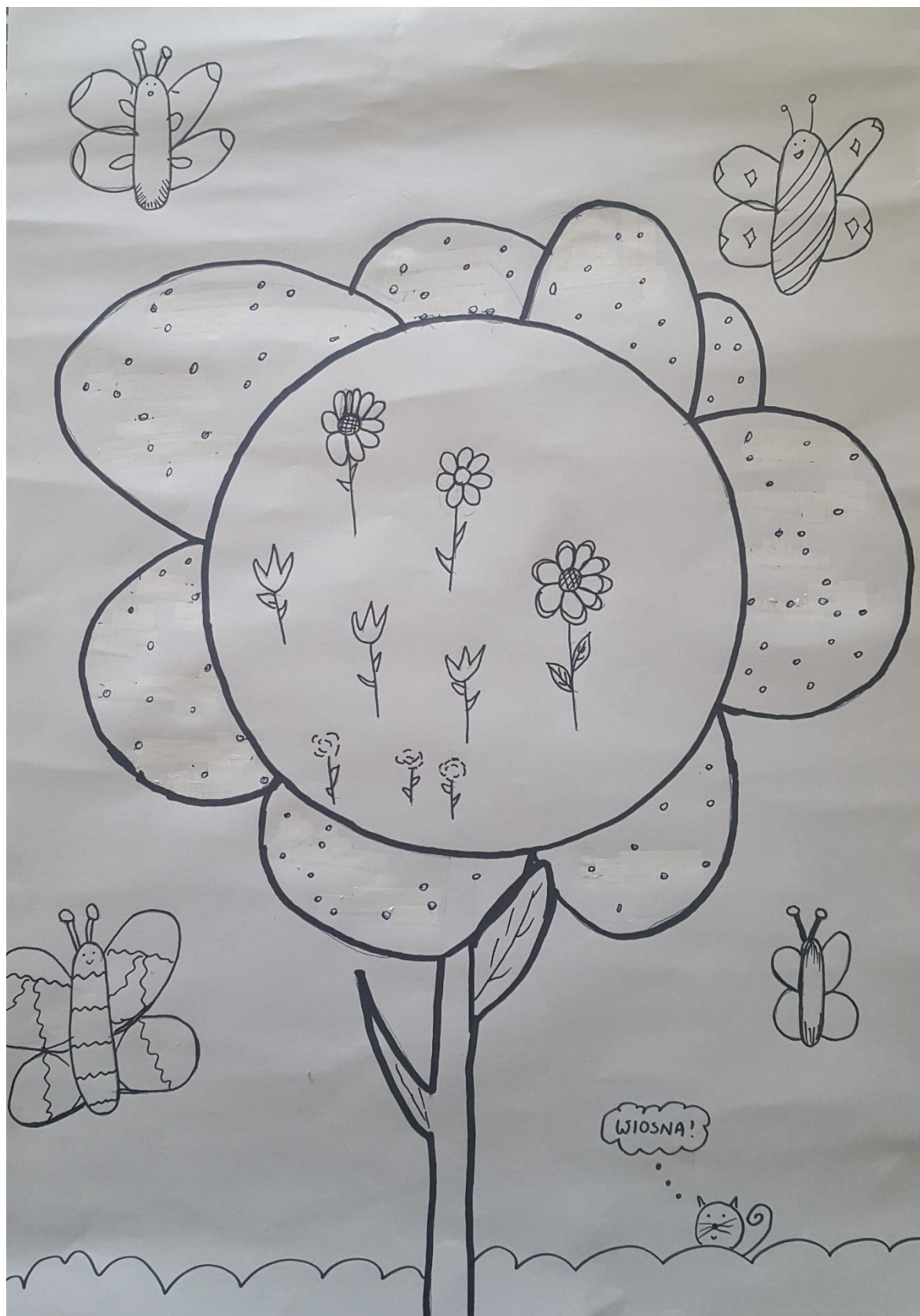

Dwudziestka News

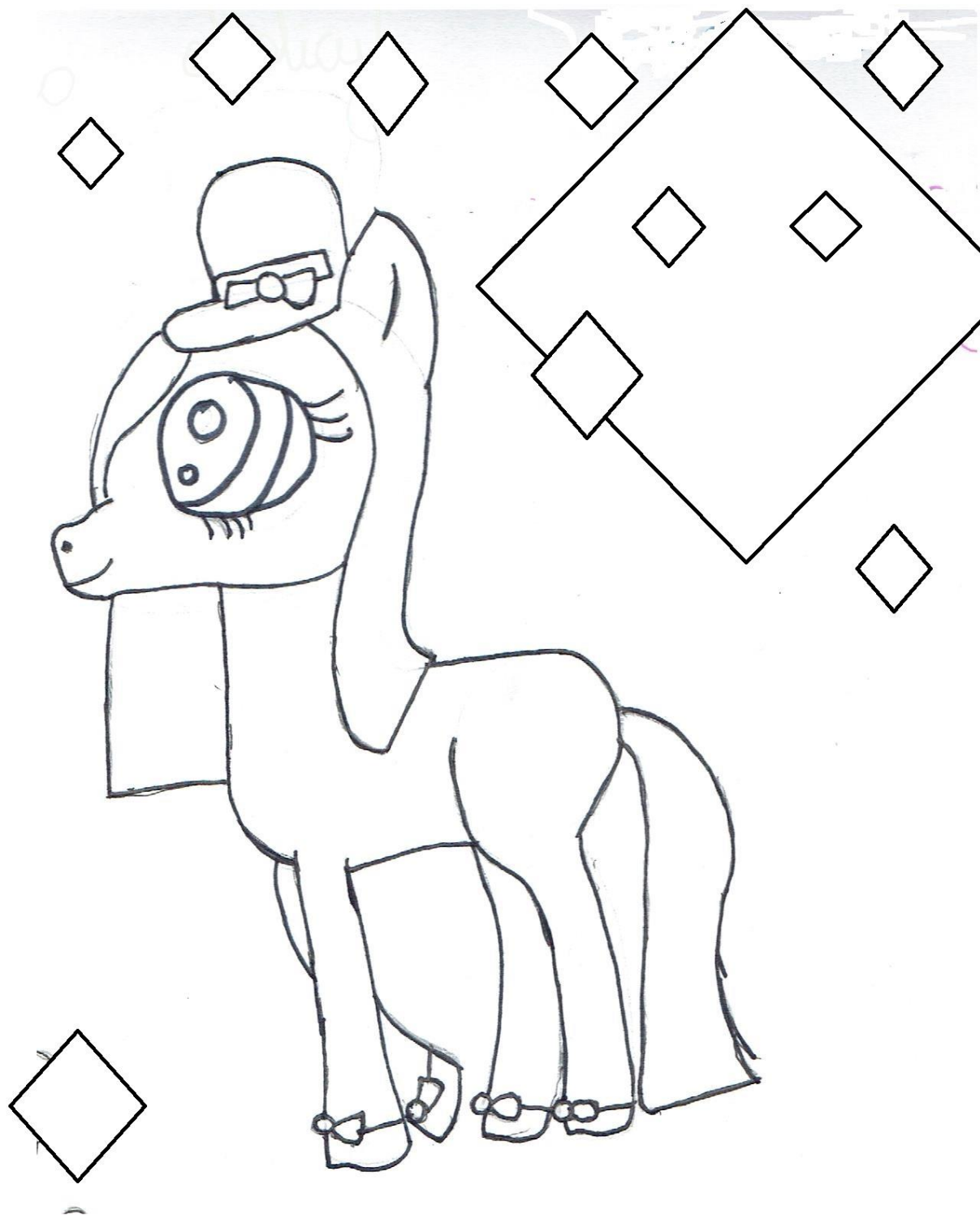
*Na boisku szkolnym jest
pozdzierana nawierzchnia,
a bramki wymagają
malowania.*

Natalia Jasińska, kl. 4e

Czas na kolorowanie

Rysunek Dominika Górna

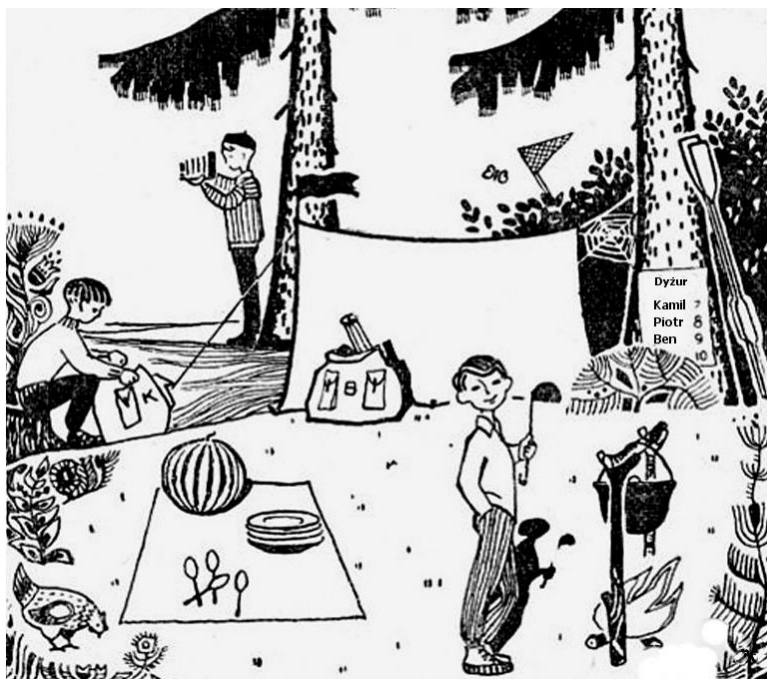
Rysunek Natalia Figiel i Iga Nowak

Rysunek Zuzia Ciszek

Gimnastyka umysłu

Przedstawiamy zagadkę logiczną dla dzieci i dorosłych. 30 lat temu każdy przedszkolak potrafił rozwiązać tę zagadkę. Czy dziś w czasy quizów i gier komputerowych poradzisz sobie? Sprawdź, na ile pytań z dziewięciu potrafisz znaleźć odpowiedź.

Ta **logiczna zagadka** wymaga minimalnej wiedzy, którą ma każde dziecko w podstawówce. Uczy ona zwracać uwagę na detale, rozwija umiejętność obserwacji i logicznego myślenia.

Życzymy wszystkim mile spędzonego czasu podczas rozwiązywania tej małej graficznej łamigłówki.

Popatrz na rysunek i odpowiedz na 9 pytań:

1. Ilu turystów mieszka na campingu?
2. Kiedy oni przyjechali: dziś czy parę dni temu?
3. Jak tu dotarli? (środek transportu)
4. Czy daleko od campingu do najbliższego miasta/wsi?
5. Skąd wieje wiatr: z północy czy z południa?
6. Jaka teraz pora dnia?
7. Gdzie poszedł Jacek?
8. Kto wczoraj miał dyżur? (podaj imię)

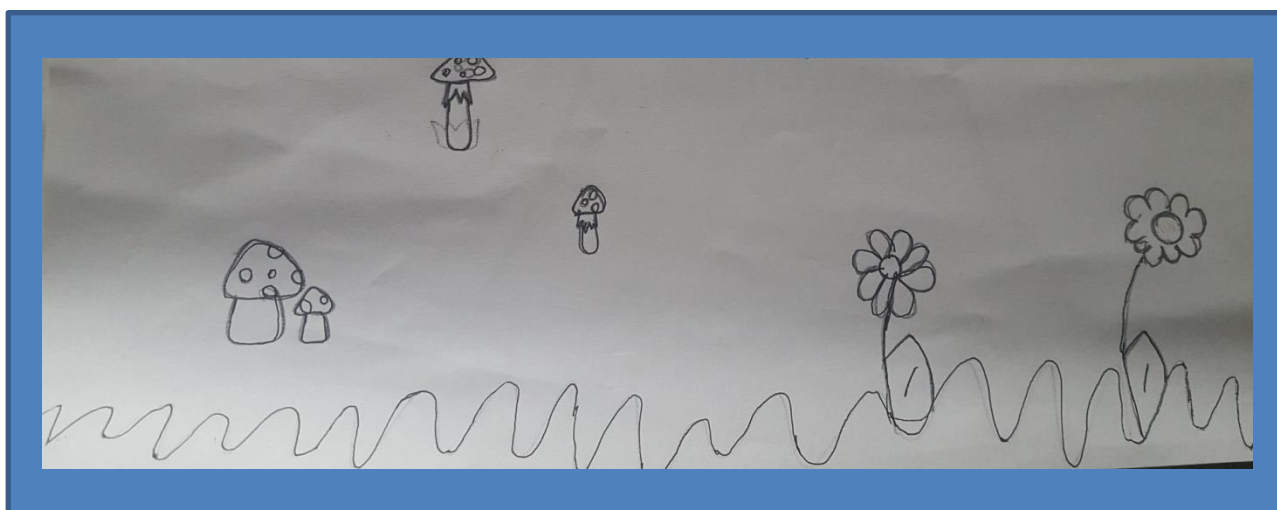
9. Jaki jest dzień, jakiego miesiąca? Wybierz jeden z 9: grudzień, styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień. - Pamiętajcie, że to zagadka sprzed lat ;)

Wiosna w wyobraźni Zuzy Kapłon

Redakcja: Dominika Górna z 4D, Zuzanna Kapłon z 4E, Zuzanna Lubczyńska z 4C, Kornelia Stasiak z 4E, Iga Nowak z 4D, Natalia Figiel z 4D, Natalia Jasińska z 4e, Julia Słowkał z 4G, Julia Kobani z 4G, Jadwiga Mytnik z 4E, Julia Berdowska z 4H, Wiktoria Idzikowska z 4G, Zuzanna Ciszek, 4E Gościnnie: Jan Dobrosz z 6A, Witek z 4D, Wiktoria Sikorska, 7C, Sonia Trznadłowska, 7A, Martyna Mausolf, Katarzyna Bondyra, Julia Sułek, 7B, Łukasz Ochalik, 7A
Za przygotowanie prac uczniów klas szóstych i siódmych dziękujemy p. Joannie Szczepanek.
Prowadzenie Koła „Młodzi Dziennikarze” oraz skład i redakcja gazetki: p. Magdalena Boberska.
Rysunek na okładce: Zuzia Lubczyńska, 4C

Rysunek Natalia Figiel, Iga Nowak

DZIEŃ SZCZĘŚCIA

WEŹ TO, CZEGO POTRZEBUJESZ!

Słodzimy PANIOM!

RYSOPISY

Ach ten
uśmiech!

Olśniewasz!

Nie przestajesz mnie
zaskakiwać!

Uwielbiam Twoje
poczucie humoru!

Nigdy się
nie zmieniasz!

Inspirujesz!

Masz w sobie
to coś!

Zawsze

pełna życia!

Pasuje Ci
ten kolor!

Jesteś moim
natchnieniem!